

en Feil, der maa tjene til Undskyldning for, at jeg har misforstaaet ham. Den ærede daværende Justitsminister søiede til, at hvorledes hans Collega, Indenrigsministeren, vilde stille sig med Hensyn til det stemplede Papir, var Noget, hvorom han ikke kunde udtale sig; men han meente dog, at der var al Grund til at antage, at Indenrigsministeren ikke vilde have Noget mod en saadan Forandring. Det ærede Medlem synes altsaa dengang at have betragtet Sagen anderledes; men som sagt det glæder mig, at der her er en Misforstaaelse, og at den ærede Rigsdagsmand er enig i, at den Fortolkning, som jeg søger at gjøre gjældende, er den rigtige.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til den ærede Forslagsstillers Ytring om Loven af 1850 vil jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Tittlen til denne Lov; den lyder nemlig saaledes: „Lov, indeholdende visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne eller deres Børn og Svigerbørn“. Jeg troer at have Ret i, at disse Begunstigelser vare givne for at opmuntre til en Afhændelse af Fæstegods. — Jeg skal blot tilføie, hvad det pecuniaire Spørgsmaal angaaer, at jeg derom har confereret med Finantsministeren, og at der fra hans Side Intet er til Hinder for, at Lovforslaget vedtages.

J. M. Hansen: Jeg skal blot tilføie, at „disse Begunstigelser ved Afhændelse“ ikke synes mig at vise Noget. Havde der staaet „ved frivillige Afhændelser“, vilde den ærede Minister ganske vist have Ret; men Loven, som der her er Tale om at give Tillæg til, indeholder jo ogsaa Bestemmelser om Afhændelse.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling eenstemmig vedtoges med 59 Stemmer.

R. Pedersen: Jeg skal tillade mig at foreslaae Sagen henviist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

J. M. Hansen: Skjøndt dette Tal vel synes mig at være noget stort, skal jeg dog slutte mig til Forslaget og opfordre Thinget til at vedtage det.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af R. Pedersen eenstemmig vedtoges med 62 Stemmer.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Medlæggelse af Metropolitanaskolen. (Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 1475)

C. B. Nimestad: Jeg skal stræbe efter at fatte mig i al Korthed, og jeg kan saameget mere gjøre det, som denne Sag har været under Discussion her i Thinget siden 1854, da den første Gang blev reist, og har foreligget i to Sæssioner i Form af Lovudkast. Der findes i Tillæget til Rigsdagstidenden for fjortende Sæssion en Udvalgsbetænkning, som ogsaa har foreligget og været Gjenstand for Behandling her i Salen. Dens Resultater ere følgende. Hvad de oeconomiske Forhold ved Metropolitanaskolen angaaer, har der i de sidste 23 Aar før 1862 været et Underflud af 10,000 Rb. aarlig, altsaa i disse 23 Aar ialt 230,000 Rb. Det er klart, at jo mere Elevantallet er steget, desto større har Underfluddet været; saalænge Elevantallet saaledes var 100, var det aarlige Underflud 8,000 Rb., da det var 150, var Underfluddet 9,000 Rb., og da det steg til 200, gif Underfluddet op til 13,600 Rb. Grunden dertil er, at enhver Discipel i Gjennemsnit, indtil Forhøielsen i Skolepengene kom, betalte 39, men kostede 104 Rb. aarlig, foruden den paa hver Discipel faldende Andeel af Værdien af Skolelocalet og af Lærernes Pensionsberettigelse. I de andre Skoler her i Byen koster derimod den samme Undervisning for hver Discipel kun 58 Rb., og deri er beregnet en meget bethdelig Netto for Bestyreren, tilligemed Udgiften til Skolelocale. Der bliver altsaa Spørgsmaal om, hvad Metropolitanaskolen hyder for den store Sum, der aarlig maa tilskydes, og det viser sig da, at